

Så der er en del ting, vi gerne vil se på under udvalgsarbejdet, men helt grundlæggende er vi meget positive over for tanken om mægling.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at byde hjertelig velkommen til de mange nye, ikke kun til de nye på retsområdet, men også til alle dem, der som nystartede medlemmer af Folketinget har holdt deres jomfrutale her i dag. Det er måske meget passende, at det så også, når vi behandler et forslag om at introducere en helt ny landsdækkende ordning, er med en helt ny besætning i Folketinget. Nogle vil så mene, at der måske var andre, der også skulle have skiftet post, men det kan vi overlade til andre debatter.

Jeg vil gerne sige, at jeg selvfølgelig er meget glad for, at der har været en fuldstændig enstemmig opbakning til retsmæglingen. Jeg er helt overbevist om, at det, at vi nu giver borgerne en mulighed for at løse tvister på andre måder end ved at gå til domstolene, er et rigtig, rigtig godt alternativ for mange borgere. Og som flere har været inde på i deres taler her i dag, er der jo ikke for dem, der har været igennem forsøgsordningen, tvivl om, at mægling har en meget positiv effekt. Det er jo i og for sig måske ikke så overraskende, for der er jo nærmest sådan en særlig dansk tradition for, at vi er ret gode til at få talt os til rette uden at skulle ind i formelle fora. Men det er jo meget interessant, hvis man ser på forsøgsordningen, at der har været så stor opbakning til og glæde over faktisk selv at nå frem til en løsning frem for at lade en dommer og domstolene finde frem til en løsning. Derfor er jeg også meget glad for, at der i dag har været meget stor opbakning til, at ordningen gøres permanent.

Der har været et par spørgsmål til lovforslaget og til den måde, som vi har valgt at skruer lovforslaget sammen på.

Fru Karen Hækkerup fra Socialdemokratiet har spurgt ind til de bekymringer, der har været fra Forbrugerrådets side, og jeg tror også, at det var fru Line Barfod, der var inde på problemstillingen om, hvorvidt det bliver lidt unfair i den situation, hvor man på den ene side har en stor erhvervspart, der måske har taget advokater med, og på den anden side har forbrugeren, der sidder mutters alene.

Til det vil jeg sige, at jeg ikke er bekendt med, at der skulle være et problem i forbindelse med det her spørgsmål, og jeg har heller ikke hørt, at det er et spørgsmål, der har skabt problemer i dagligdagen, altså at den situation er opstået. Men jeg vil meget gerne både under udvalgsbehandlingen og forhåbentlig også, når lovforslaget er fremsat, medvirke til, at Domstolsstyrelsen holder øje med det her område.

Det er jo meningen, at det er de to parter, der selv skal prøve at finde frem til en løsning, og ikke et rend af stjerneadvokater, der skal sidde og tale til hinanden, for så kunne man jo bare klare det på et advokatkontor. Det er meningen, at det er parterne, der selv skal klare det.

Men jeg vil i hvert fald gerne medvirke til, at man går ind og sikrer, at der ikke bliver tale om, at den stærke part tryner den svage part. En af måderne, hvorpå man kan have en sikkerhed for, at det ikke sker, er jo ved bl.a. i forbindelse med den uddannelse, der skal ske af retsmæglerne, at sikre, at de etiske spilleregler er stillet op. Og som det også er tilkendegivet i lovforslaget, så er det jo Domstolsstyrelsens hensigt at igangsætte et arbejde med udformningen af et sæt etiske spilleregler, og det handler jo altså også meget om, at begge parter føler sig komfortable og føler, at de er i et behageligt rum.

Jeg vil også sige til fru Karen Hækkerup, at jeg fuldstændig deler Socialdemokratiets opfattelse af, at det ikke kan være ens alder, der afgør, om man er egnet til at bestride en post eller ej. Onde tunger vil måske også sige, at jo ældre man bliver, desto mere optaget bliver man af ungdommen, men jeg vil i hvert fald sige, at hvis man sidder som dommerfuldmægtig, så sidder man og håndterer en lang række meget komplicerede sager i dagligdagen, og naturligvis er man fuldt ud i stand til at være retsmægler.

Jeg synes også, det er vigtigt at få sagt her, at der jo har været en kritik i hvert fald fra adokaternes side af, at det ikke var advokater alene, der kunne udfylde rollen som retsmægler. Erfaringerne fra forsøgsordningerne har været, at der på ingen som helst måde har været utilpashed eller andre ubehageligheder ved, at det er folk, der normalt arbejder ved domstolene, der udfører opgaven. Og derfor synes jeg faktisk, at det har været helt rigtigt, at det er såvel domstolsansatte jurister som folk med den rette uddannelsesmæssige baggrund som advokat, der har den mulighed.